

Småplukk fra Luksefjell

Menighetsbladet slår av en prat med Hallvard Grindlia.

Hallvard Grindlia

Hallvard Grindlia vet mer om Luksefjell enn de fleste. Han ble født i 2. etasje over butikken i Luksefjell, som hans onkel, Abraham, drev. Selv om Hallvard flyttet til Helgen

som 3-åring, har han holdt god kontakt med bygda, ikke minst familien og bestefaren, Jon Grindlia.

Før vannet frøs i døpefonten

-Bestefar, Jon Grindlia, var skaufut hos Løvenskiold og en aktiv kirkegjenger. Det er en kjent sak at det kan bli nokså kaldt i Luksefjell vinterstid. Særlig ille kunne det bli inne i kapellet før

de fikk installert vedovner. Bestefar fortalte at de skulle være vigsel på en av disse bikkjekalde dagene. Paret ble kjørt til kirke med hest og slede. Bruden var kledd i pels og lærstøvler og hadde trukket "ladder" utenpå støvlene. Det ble til at brudgommen "førte sin brud opp til alteret med laddene på". Her tok de ingen sjanser.

Noe liknende skjedde når det var dåp. Godt innpakket gjaldt det å gjøre unna seremonien før vannet frøs i døpefonten.

Prestens bønn

Bestefar ble godt kjent med prestene fra Gjerpen som kom opp til Luksefjell 5-6 ganger i året. Særlig ble han god venn med Freihow. Freihow var kjent som en ihuga målmann og en særegen personlighet. Han hadde gode talegaver og var en dyktig forkynner som satte tankene i sving hos tilhø-

rerne. Dessuten var han en from mann som skrev til bestefar under krigen: ”eg lyfter deg fram i mi bøn kvar dag med namns nemning....”

Kvinneforeningen fikk nød for Luksefjell

Selv om kirken sto der og samlet folk til gudstjenester, gravferder og vigslar, skjedde det noe nede i Gjerpen som skulle få betydning for det åndelige liv i Luksefjell. Det begynte med at kvinneforeningen på Betel ”fikk nød for Luksefjell” som det het. De ba for Luksefjell og ble enige om å sende misjonær Tveitan til bygda. Han havnet hos mine besteforeldre. Dette var i 1915. De samlet folk til møter og det brøt ut vekkelse. Mange kom med. Det ble til at de dannet egen menighet. De første årene hadde de møter på skolen, men i 1947 sto det nye misjonshuset i Luksefjell ferdig.

Det var ikke noe motsetningsforhold til kirken. Folk gikk begge steder.

I 1856 bodde det 235 mennesker i

Luksefjell, men etter hvert sank folktallet. På 80-tallet gikk menigheten ”inn” og misjonshuset ble overtatt av Betel og brukes nå som leirsted.

Hanen overlevde

Ikke alle var like fromme som presten eller kvinnene på Betel. Hvis du en dag tar deg tid til å se etter, så vil du oppdage to små hull i hanen øverst i kirketårnet. Han er klipt ut av ei stor jernplate. Det verserer to historier om hvordan hullene oppsto. Den ene versjonen går ut på at det var mesterskytteren Ole Vighus fra Sauherad som fra langt hold siktet på hanen og traff to ganger. Den andre versjonen går ut på at det var en lokal skytter fra bygda, Halvor Fjellet, som sto for ”bragden”, trolig på begynnelsen av 1900-tallet. Men hanen overlevde.

8.juni kommer vi til Luksefjell for feire at hanen og kirka står der like trygt i dag som for 150 år siden.

tea

Bildet viser et gammelt prospektkort som i 1909 ble sendt fra Martha Furuvald til Frk. Marie Simondsen, Sølverød Slemdal pr. Skien. Det viser hvordan bygda og kirken så ut før Fjellvannet ble demmet opp og den gamle kirkegården ble lagt under vann.